

ת"פ 18/02/60993 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'יסוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18-02-60993 20 יוני 2019

מדינת ישראל (עוצר)

לפני כבוד השופט מיכל ברק נבו

בעניין

מדינת ישראל

המאשימה

על ידי פמ"מ

נגד

מוחמד ג'יסוי (עוצר)

הנאשם

על ידי ב"כ עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין

הרקע וכותב האישום המתוון

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בעובדות כתוב אישום מתוון, במסגרת הסדר דיןוני, בעבורות של קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [החוק]; שוד מזון בחבורה, לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק; חבלה חמורה בגיןibusechot machmirot, לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) ו-(2) יחד עם סעיף 29 לחוק; שהיה בלתי חוקית, לפי סעיף 12(1) יחד עם סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 [חוק הכניסה לישראל].

ביום 7.2.19, במהלך דיון הוכחות שלישי במספר, הודיעו הצדדים כי גובש ביניהם הסדר טיעון, שלא היה הנאשם בעובדותו של כתוב אישום מתוון והורשע בעבורות שייחסו לו, כמפורט לעיל. אשר לעונש, הוסכם בין הצדדים כי בא כוח הנאשם יטען באופן "פתוח", ואילו המאשימה תעתר להטלת עונש של שש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי לממתلون. ביום 25.2.19 בוצע תיקון קל נוספת מסעיפי כתוב האישום שלא היה מובן, אך לא היה בכך כדי להשפיע על ההודאה או ההסדר.

על פי הודהתו, הנאשם הוא תושב השטחים, ובמועדים הרלוונטיים שהה בישראל ללא אישור כדין. במועד שאינו ידוע במדויק וועבר ליום 31.1.18, קשר הנאשם, יחד עם **פאדי בטראן [בטראן]** ועם **אדם אחר** שזהותו אינה ידועה [ביחד: **התוקפים**], קשר לשוד באלימוט נהג רכב. הנאשם ובטראן שוחחו בטלפון ביניהם לבין עצם וכן עם الآخر, והצידו בסכינים, באיזולירבנד, באזיקונים, וכן בככפות ובכובעי גרב המכיסים את הפנים.ليل ה-31.1.18 הגיעו התוקפים לבניין שבו מתגורר המתלונן בנתניה, כשהם רעוili פנים, מצידים בסכין וمبرג, איזולירבנד ואזיקונים, וארבו לממתلون. לשם ביצוע תוכנית הקשר, נכנס מי מהtokfim לחדר הצמוד לחனון התת-קרקעי של הבניין, והשארו בו איזולירבנד ואזיקון

בשלב כלשהו, ירד המתلون במעלית הבניין, הלך אל החனון ונכנס לרכבו שchnerה במקום. שניים מהתוכפים התנפלו עליו, תוך شيء מהם מכח אותו במכות אגרוף בפנוי, וטור שניהם תוקפים אותו פעמיים רבות באמצעות סכין וمبرג בידיו, פניו וראשו, בכונה לשודד אותו, כשאחד מהם צעק שוב ושוב "אטבה אטבה". המתلون ניסה להתגונן מפני שני התוקפים, באמצעות רגליו ובאמצעות מברג אשר היה ברכבו. בשלב מסויים, וטור שהוא נאבק בשני תוקפים, הצליח המתلون להסיר את כובע הגרב שכיסה את פניו של הנאשם. אז נאמר למתلون פעם נוספת "אטבה אטבה", והנאשם תקף אותו באמצעות המברג שבידו.

באותה העת, נטל מי מהתוכפים מרכבו של המתلونתיק השיר למתلون ובו כ-000,1 ₪ ומסמכים אישיים, וכן מכשיר טלפון סלולי השיר למתلون. רק לאחר שהצליח המתلون לשלוף סכין שאotta החזק ברכבו, ניסה להתגונן באמצעותה, נמלטו התוקפים מהבניין.

כתוצאה ממשי התוקפים, נגרמו למתلون חבלה באוזן טמפורלי וחותכים בקרקפת, חתך عمוק בפנוי באורך כ-10 ס"מ, חתכים עמוקים ביד שמאל, הכוללים גם חתכים בגידים ובעצבים, חתכים עמוקים ביד ימין, הכוללים גם חתך בעצב אగודל, הוא אושפץ במשך 4 ימים בבית החולים, נזקק לנימוח בידיו בהרדים מלאה ולתפרים. נכון למועד הגשת כתב האישום, נזקק המתلون לשיעור בכל תחומי חייו, בשל החבלות שנגרמו לו.

צירוף תיק נספ

2. ביום 25.2.19, במועד שבו אמרוים היו להישמע הטיעונים לעונש, ביקש בא כוח הנאשם לצרף תיק נספ' מבית משפט השלום בנתניה (ת"פ 18-02-59316) [**תיק הצירוף**], שבמסגרתו הודה הנאשם בעבודות כתוב אישום מתוקן שהוגש. על פי כתב האישום המתוקן, הגיעו מספר בני אדם לחனון תחת קרקע עירוני סגור בנתניה, ניגשו יחד לשישה כלי רכב והתפרצו לתוכם תוך ניפוץ החלון הקדמי של כל אחד מהם, וגבנוו חלק ממהם רכוש. על מעשים אלה חזרו ביום שלמחרת, הפעם התפרצו לחמשה כלי רכב נוספים. הרkos שגנבם כלל, בין היתר, מכשירים סלולריים, מחשב נייד, כסף מזומן ומחזיקי שימוש. בהמשך לאותן נסיבות, קיבל הנאשם את הרkos הגנוב, בידיעו כי הוועג בעוון. באותו נסיבות שהה הנאשם בישראל שלא כדין, כאשר אין בידיו יותר שהוא, תעסוקה או כניסה לישראל.

הודהת הנאשם בתיק הצירוף ניתנה בבית משפט השלום בנתניה ביום 18.11.27, ועל יסודה, בדיון שנערך ביום 25.2.19, הרשעתו אותו בהתאם לכתב האישום המתוקן בתיק הצירוף, בביטחון קלבת נכסים שהושגנו בעוון, לפי סעיף 412 לחוק; וככניסה ישראל שלא חוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. בהמשך לכך הסכימו הצדדים, כי בגין הרשעתו הנאשם בתיק הצירוף יש להטיל עליו מאסר בן חודשים (ambil שיש הסכמה לשאלת אם החודשים יוטלו בחופף או במצב בר למאסר בגין תיק זה).

טייעוני בא כוח המאשימה וראיותה לעונש

3. בראיותה לעונש הגישה התובעת את הצהרת נפגע העבירה, **עת/2**, שמננה עולה כי המתلون סובל עקב האירוע הנ מגיעות פיזיות, הן מגיעות נפשיות. נגרם למתلون נזק בידי - חולשה, תחושות נימול, הגבלת תנועה, ועוד; כאבי עמוד 2

ראש; נזקים קשים לשניים שחייבו שתלים וכתירים. הוא סובל ממתח, פחדים וחרדות. במשך כחצי שנה היה המתלוון במצב סיעודי, עד היום הוא נזקק לעזרת משפחתו בשל חולשה בידיו, עד דצמבר 2018 לא עבד כלל ומazel חזר לуйודה פעמיים בשבוע. הפגיעה הכלכלית במתלוון ובמשפחתו קשה, ובהצהרתנו ציין המתלוון שבלא קשר למקרה דן, הוא נכון צה"ל ממלחת יום הכיפורים, נכון בשתי רגליו.

עוד הוגש הרישום הפלילי של הנאשם, **עה/1**, שמננו עולה כי לנאים הרשעה אחת, שהתיישנה בפברואר 2017 (עבירות מיום 15.11.09, הרשעה מיום 24.11.09), בגין כניסה לישראל שלא כחוק וחבלה בمزיד ברכב, שבשלה נוצר עליו מאסר בפועל של שלושה חודשים נוספים.

4. ב"כ המאשימה צינה את הערכים המוגנים שנפגעו מכל אחת מהעבירות (בעבירות שהיא הבלתי חוקית - בטחון הציבור ובטחון המדינה, ובעבירות קשיית הקשר, השוד והחבלה בנסיבות מחמיירות - שמירה על הגוף, על כבוד האדם, רכשו ובטחונו). היא צינה כי הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, שכן העבירה בוצעה בצוותא, החבלות חמורות והעבירות בוצעו כשהנאים מצדד בסיכון וمبرג. התובעת תיחסה להצהרת הנגע של קורבן העבירה והנזקים הקשים שנגרמו לו. היא צינה כי במסגרת הסדר הטיעון נלקחו בחשבון הودאת הנאשם, החסקו בזמן שיפוטי, עדמת המתלוון שהסתכנים להסדר, אף שסביר שהעונש קל מדי, ואת כל נסיבות העניין. כמו כן נלקח בחשבון עניינו של השותף לעבירה, בטראן, שאומנם לאלקח חלק פעיל בתחום המתלוון או בדקדוקו באירוע זה, אך עברו הפלילי מכביד, תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותניים ממושכים, והוא צירף תיק חמור הנוגע לעשרות התפרצויות לכל רכב, כעולה מכתב האישום בעניינו שהוגש וסומן **עה/1** ועה/2.

ב"כ המאשימה עטרה לקביעת מתחם שנע בין שש שנים מאסר לשמונה שנות מאסר, בהתחשב במידיניות הענישה הנוגגת. היא הפנתה לפסיקה, שאליה אתייחס בהמשך. בתוך מתחם זה ביקשה למקטם את הנאשם בחלק התחתון ולהטיל עליו שש שנות מאסר בגין תיק זה. עוד ביקשה להטיל עליו מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

אשר לתיק הציגוף, ביקשה התובעת להטיל על הנאשם עונש מאסר בן חודשיים, שיינשא במצטבר לעונש המאסר בתיק זה, ובמשך הכל שש שנים וחודשיים.

טיועני בא כוח הנאשם

5. ב"כ הנאשם שם את כבוד משקלו על השווה לעניינו של בטראן. הוא ציין, כי בטראן, שהוא שותף לאירוע דן, וניהל עניינו לפני מותב אחר, היה שותף עיקרי גם באירועים מושא תיק הציגוף של הנאשם דן. בסופו של יום הגיעו הצדדים להסדר גם בעניינו, והוטל עליו עונש של תשע שנות מאסר, בגין חלקו בתיק זה ובגין חלקו בתיק הציגוף (**עה/1** ועה/2). בעניינו של בטראן, חלקו בתיק הציגוף היה חמור ממשמעותית מאשר עניינו של הנאשם דן, באותו אירוע. בטראן הורשע בתיק הציגוף בהתרצויות לעשרות kali רכב בכונה לגנבה, גנבה מאותם רכבים, קשיית קשר לפצע, כניסה לישראל שלא כחוק, חבלה בمزיד ברכב, ועוד. נוסף על כך, בנגדו לנאים דן, לבטראן יש עבר פלילי מכביד מאוד. הוא השחרר מהכלא לאחר ריצוי 70 חודשים מאסר זמן קצר מאוד לפני ביצוע העבירות מושא תיק זה. העבירות שבגין נשא את העונש של 70 חודשים היו עבירות חזות אלה שבחן הורשע בתיק הציגוף המזוכר לעיל, רק בכמות קטנה יותר. נוסף על כך, לבטראן היו מאסרים מותניים של 39 חודשים, שאוותם הפעיל בית המשפט בתיק דן

באופן הבא: 20 חודשים במצטבר לעונשו בתיק זה, ו-19 חודשים - בחופף. לפיכך, טווען הסגנור, אם נפרק את עונשו של בטראן לגורמים, נגלה שתשע השנים מורכבות מ-20 חודשים מהפעלת התנאי, לפחות 70 חודשים בגין התפרצויות בתיק הצרוף (בהתואה לתיק הקודם שבו נגזרו על בטראן 70 חודשים מאסר על פחות התפרצויות) והיתר - 18 חודשים - בגין תיק זה. זהו המספר שמננו יש לגוזר את עונשו של הנאשם דן, לשיטת ההגנה.

הסגנור הפנה אף הוא לפסקי דין המלמדים על מדיניות הענישה הנהוגת, ואתייחס לפסקי דין בהמשך. מהפסקה שאליה הפנה הסגנור ניתן לדעתו ללמידה שמתחם העונש הראו נגע בין שנתיים לחמש שנים מאסר, או לכל היותר - בנ"ז שלוש שנים מאסר לשש שנים מאסר, כאשר המתחמים המחייבים יותר שנקבעו בפסק דין המתיחסים למקרים שבהם השוד הטעצע בעזרת נשק חם, ובהתאם - החבלות נגרמו מיר. במקרה דן מדובר היה בנשק קרי, החבלות היו קלות יחסית, לא נגנב דבר מהמתלוון, לא היה תכנון מוקדם מורכב, למרות שהיתה חבירה בצוותא. מדובר במקרה בודד, ללא חרזה או ביצוע מקרה נוספת בסמוך. לכן, במקרה זה אין חומרה מיוחדת המצדיקה קביעת מתחם אחר מזה המוצע על ידי ההגנה.

אשר למיומו של הנאשם בתחום המתחם - הסגנור מסכים לדברי התובעת שיש למקומו קרוב לתחרית המתחם. יש להתחשב בהודאה, שהגיעה בשלב מוקדם יחסית, עוד טרם הושלמה עדותו של העד הראשוני (בטראן). יש להתחשב בלקיחת האחריות על ידי הנאשם. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכבד ומאחר שמדובר בעבר שהתיישן, יש לראות את הנאשם כמו שאין לחובתו עבר פלילי. הסגנור ביקש להתחשב גם בקשי הצעוי לנאים בעת נשיאת מאսרו, בהיותו שווה בלתי חוקי [شب"ח]. הדבר מוביל לכך שאינו זכאי לחופשות ואף לא זוכה לביקורים. בשל היותוشب"ח, אף לא זוכה לניכוי שליש ממאסרו ויש להתחשב גם בכך. הסגנור הזכיר גם כי הנאשם מצוי במעצר מזה תקופה ארוכה, מאז 4.2.18

אשר לכנס ולפיצוי, טווען הסגנור כי אין כל צורך בכנס במקרה דן. העונש העיקרי הוא המאסר האחורי סורג ובריח, וכי צווי סמלי יכול להביא את המתלוון על סיפוקו. על בטראן נגזר פייצוי של 3,000 ₪ והטלת פייצוי בסכום דומה על הנאשם יכול להתאים.

אשר لتיק הצרוף, מוסכם כי העונש הראו בגין הוא חודשים מאסר בפועל, אלא שלטועמה של ההגנה יש מקום להטיל אותו בחופף לעונש בגין תיק זה, שכן מדובר בתיק בעל נסיבות פשוטות, הנאשם "ניקה שלוחן", בתיק הצרוף בוצע תיקון ממשמעותיו והוסרו ממנו כל האישומים שנגעו להתפרצויות לכלי הרכב.

דבר הנאשם

6. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי הוא מודיע לכך שעשה טעות ואמר שהוא מצטרך מאד. הוא החל לומר שלקח על עצמו גם דברים שלא עשה, אך חזר בו מדברים אלה והסתפק בהבעת הצער.

דין והכרעה

7. תחילת אתיחס רק לכתב האישום מושא התקיק שהתנהל לפני, שכן זהו העניין העיקרי ומילא, לגבי תיק הצרוף.

הסכימו הצדדים שהעונש הראו בಗינו הוא מסר בן חודשיים, והסכם זה נראה לי ראוי, כך שאין צורך להזכיר מילוי בעניין זה.

8. הצדדים הסכימו שבמקרה דנן מדובר בארוע אחד. לאחר שכתב האישום אין התייחסות מיוחדת לעבירה השב"ח ולמטרות הכנסה לישראל, אלא הדבר מצוין כעובדת בכתב האישום שעבירה בצדיה, ניתן אכן לראות בכל המתווך בכתב האישום משום אָרוּע אחד (השו ע"פ 77/13 **ישראל נ' מדינת ישראל** [29.6.14] [ענין **ישראל**], פסקה 9).

קביעת מתחם העונש הולם

9. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירת **השוד** הם שמירה על כבודו, חירותו ורכשו של האדם, שמירה על בטחון הציבור ויכולתו להיות את חייו ולהלך ברוחבות ללא חשש. הערכים המוגנים בעבירת **החברה החמורה** הם שמירה על שלמות גופו של האדם ובטחוונו. הערכים המוגנים בעבירת **השב"ח** הם שמירה על בטחון המדינה וריבונותה ושמירה על הבטחון האישי של הפרט. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ביןונית, בהתחשב מצד אחד בטיב הפגיעה הפיזיות בקרובן, שאין מבוטלות כלל ועיקר, בהתחשב בנזקים הנוספים שנגרמו לקרובן מבחינה נפשית, מבחינת יכולתו לעבוד, הצורך שלו בסיעו וכו', ומבחןת אופן ביצוע השוד (עם סיכון וمبرג, בחניון פרטי, בשעת לילה). מצד שני, יש להתחשב בכך ששווי הרכוש שנגנבו, איינו רב.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

10. לביצוע העבירה קדם תכנן מסוים, כולה גם מההרשה בקשרית קשר, אך אין מדובר בתכנון מורכב. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה דומיננטי ומשמעותי, ביחד עם אחר, וחלקו היה גדול מחלוקתם של בTRAN, שלא נטל חלק בבדיקה המתלוון. הנזק הקונקרטי מביצוע העבירה היה, כאמור לעיל, ברמה ביןונית, בהתחשב לחומרה בפגיעה הפיזיות והנפשיות שנגרמו למתלוון, ולאחר מכן בשווי הכספי של הרכוש שנשדד. הנזק הפוטנציאלי הוא חמור יותר, לאור השימוש בכל נשק קרים ופוטנציאלי המתנגדות לתנודות המתלוון. הסבירות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה לא לובנו. יש להניח, אפוא, שמדובר ברצון לרוחם כלכלי קל.

מדייניות ענישה

11. קשת המקרים והחומרה שבUberot השוד לMINHA רחבה, ומשי השוד שנדרנו נבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדד חומרתם. בית המשפט העליון עמד על כך שמידת הפגיעה בערכים החברתיים, לצד מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו, ומכאן החשיבות היתריה שבחינת כל מעשה שוד לגופו [ענין **ישראל נ' עדנאן מנி** [18.4.19] [ענין **מנி**] ציין בית המשפט העליון: "למרבה הצער נחשפים אנו למשרעת רחבה של עבירות שוד וההתפלגות בענישה נגזרת - בין היתר - מנסיבות כל מקרה, לרבות עצמת האלימות שהופעלה, ועוצמת הפגיעה בנפגע העבירה"].

ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 5611/14 **אבו עוואג נ' מדינת ישראל** [8.5.16] וע"פ 7752/13 **אבו עזא נ' מדינת**

ישראל [חוק 3.11.15] [ענין אבו עזא]. לטעמי, שני האירועים שבבסיס פסקי הדין הללו חמורים במידה ניכרת מעינינו. בראשון מדובר בשוד אלים כלפי מתلون בביתו, שכלל קשירת המתلون, חניקתו וועוד. בשני ナחפה המתлонנת והאלומות כלפיה בעודה נוהגת ברכבה, תוך התעלמות מתהונינה באומרה שהיא בהרין. גם שם בקשרה המתлонנת והאלומות כלפיה הייתה קשה, עד כדי שבירת ידה. אצין, כי הגשת פסקי דין שנסיבותיהם אין תואמות את המקלה הננדן וחמורות ממנה בוצרה משמעותית, אינה מסיימת לבית המשפט בגזרת הדין, ואף אינה משרת את המשימה בהובלת בית המשפט לעבר קביעת המתחם שהוא מבקשת לקבוע מתוך הראי.

הגנה הפנתה לע"פ 6341/14 **בן אישטי נ' מדינת ישראל** [8.7.15], שם מדובר היה בשני מקרי שוד. המערער הורשע על יסוד הודהתו בשתי עבירות של שוד בנסיבות מחמיות ושתי עבירות של קשר קשור לפועל. מדובר היה במשி שוד שבוצעו על ידי המערער ואנשים נוספים, כלפי שירות פיצה, בפרק זמן של שעתיים, תוך התNELות על השליח, החזקת חוץ הנזה לאקדח וסכינים, תוך מתן סטירות לאחד הקרבנות ומכות אגרוף בראשו של השני, ונטילת פאור, עם כסף מכל שירות. בית המשפט העליון אישר מתחם עונש שנע בין שנתיים לחמש שנים מסר בפועל לכל איורע, ואישר את העונש של 36 חודשים מאסר ורכיבים נלוויים, שנגזר על המערער, צעיר ונדר עבר פלילי, שהחל בתחום שיקום.

עוד הגיע הсанגור את פסק הדין בע"פ 14/937 **כלibaba נ' מדינת ישראל** [4.1.15], שם הורשע המערער על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד בנסיבות מחמיות. המערער ואחרים הגיעו לחורשה שבה שבו שני צעירים שישבו ברכbam. המערער וחלק מהאחרים נכנסו לכלי הרכב, התישבו מאחורי המתلونנים, הצמידו סcin לצווארו של האחד, וחוץ הנזה לאקדח לאחר מכן, ואילצו אותם לנוטע מהמקום. לאחר מכן היכו המערער ושותפו את המתلونנים באמצעות בקבוקי בירה. הם שדדו מהמתلونנים מכשירי טלפון ניידים וסכים כסף. למתلونנים נגרמו חבלות. בית המשפט העליון אישר את המתחם שקבע בית המשפט המחוזי, הנע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל ואישר את הعونש של 36 חודשים מאסר בפועל ורכיבים נלוויים. מדובר היה במעערר צעיר ונדר עבר פלילי.

גם בע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' מיכלאשוויל** [23.6.14], שאותו הגיעו הגנה, אישר בית המשפט העליון כי המתחם לגבי UBEIROT SHOD BENCIVOT MACHMIYOT, המבוצעות בנסיבות דומות לעיננו (בצורתה, לאחר תכנון מוקדם ולא עקב "מעידה רגנית", שלא בבית מגוריים, כאשר נעשה שימוש באקדח דמה, כאשר במהלך השוד הוכה הקרבן ונפצע, ונלקח שלל), נع בין שלוש שנים מסר לשש שנים מסר. באותו מקרה הוטל עונש מסר של 52 חודשים, בין היתר בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם. יצוין, כי באותו מקרה לא נעשה שימוש בסcin או מברג או חוץ חד אחר, אלא רק באותו אקדח דמה, שבאמצעותו גם חבט שותפו של המערער בראשו של הקרבן ופצע אותו. מתחם זה אושר גם בע"פ 13/2012 **zioni נ' מדינת ישראל** [12.2.14], שהוזכר בענין מיכלאשוויל, שם הוטל על אחד הנאים, בעל עבר פלילי, מאסר בן ארבע שנים, ובית המשפט העליון התעורר בעונשו של הנאשם אחר, צעיר, נטול עבר פלילי, שהחל במאמרי שיקום, והפחיתו לשנתיים וחצי מאסר.

בע"פ 1127/13 **גברזגי נ' מדינת ישראל** [15.1.14], שהוגש על ידי הגנה, קבע בית המשפט העליון מתחם שנע בין 34 ל-46 חודשים מאסר בפועל וצד על הנאשם 36 חודשים מאסר. באותו מקרה המערער הורשע בעבירות של קשר קשור לביצוע פשע, שוד בנסיבות מחמיות והחזקת סcin. המערער היה מבקש מקלט בן 21 מאריתראה. בלבד האירוע קשר המערער קשר עם שני אנשים נוספים במטרה לשוד אדם. הוא פגש במתلون באישון לילה, ברחוב בתל אביב, וגב שיחה עימיו גרם לו לגשת למקום שבו ארבו לו השותפים האחרים. המערער ושותפיו אחזו בידו של המתلون וניסו לגנוב את תיקו. הם דחפו אותו והפלו אותו ארצה, הכו בו באגרופיהם, קרעו את כסא מכנסיו וגבנו ארנק וбо כסף,

מכשיר טלפון נייד, מכשיר טאבלט ועוד. למצלון נגרמו פצעי חבלה ושברים בשתי שיניים. המערער נשא באותה עת גם סכין.

12. בנוסף לפסקי הדין שהגישו הצדדים, אפונה גם למספר פסקי דין נוספים:

בעניין **מנி**, שהוזכר לעיל, החמיר בית המשפט העליון בעונשו של מי שהורשע על יסוד הודהתו בעבירות של **שוד בנסיבות חמירות, חבלה חמורה בניסיבות חמירות והחזקת סיכון ללא למטרה כשרה**. הנאשם תקף את המטלוננת שעה שעז ניסתה להכנס לדירתה. הוא ציוון לעברה סיכון וביקש את תיקה. היא היכתה בדלת דירה סמוכה בניסיון להזעיק עזרה, אך לא היה מענה. השודד הצליח לחוץ את התקיק מידה וירד במדרגות לכיוון היציאה מהמבנה כשמטלוננת רצה אחריו. בפתח הבניין תפסה המטלוננת את התקיק ולקחה אותו מהשודד. כתוצאה הוא חתר אותה מספר פעמים בפניה ובדיה, תפס תיק אחר שהחזיקה בו ונמלט מהמקום. בעקבות המקרה, אושפזה המטלוננת בבית החולים במשך שבוע וחצי, עברה טיפולים רפואיים שככללו תפרים וניתוח בכף היד, ונאלצה להיעדר מעבודתה במשך חצי שנה. בנוסף, נקבעו לה אחוזי נוכחות זמינים ונוטרו לה צלחות על פניה. בית המשפט המ徇יז קבע מתחם שנע בין 3 לשנת מאסר עד 7 שנות מאסר וגזר על הנאשם 50 חודשי מאסר, והפעיל במצבר תנאי של 10 חודשים מאסר שהוטל על הנאשם בתיק קודם. בית המשפט העליון החמיר בעונש והטיל שנת מאסר נוספת, ובavr הכל **72 חודשים מאסר**, תוך אמרה שאינו מוצא עם הנאשם את חומרת הדיון, שאינו קובע מסמורות בגבולות מתחם העינוי שקבע בית המשפט המ徇יז, ותוך התייחסות לפגיעות החמורות שנגרמו למטלוננת, לרבות צלחות בולטות בפניה, לאוצריות יצאת הדופן בדף האלימות של הנאשם, לעברו הפלילי המכבד ביותר, וצין:

"בפסקת בית משפט זה תוארה לא אחת חומרתה של עבירה השוד בנסיבות חמירות, הפוגעת בביטחונו האישי של הפרט וברכושו, וכן בתחרות הביטחון של הציבור בכללו, בשלומו וברוחו (ע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (6.1.2015); ע"פ 8205/12 **דדון נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (26.12.2013)). העונייה בעבירות מעין אלו, כך נפסק, צריכה לבטא את הסלידה החברתית העומקה מהמעשים ולשלוח מסר מרתקע "לכל מי שבוחר להשיג רוח 'קל' בדרך עברינית תוך פגיעה באנשים Tümמים הנקרים בדרכם" (ע"פ 5265/12 **עמור נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (27.12.2012); עניין **מיילאשוולי**, פסקה 7".

בע"פ 18/5197 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** [19.2.14] נדון עניינים של שניים, ابو סנינה ורומאן, שהורשעו על פי הודהתם במסגרת הסדר טיעון (לא הסכמה עונשית). הרלוונטי יותר לענייננו הוא ابو סנינה, שהורשע בביצוע עבירה שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין ונגזרו עליו **20 חודשים מאסר בפועל**, חלקם בחופף לעונש שהוטל עליו בתיק אחר. באותו מקרה ששה המטלון בחניון לילה מאוחרת. המערערים נכנסו לרכבו של רומאן שחנה במקום, ומשהבחו במטלון, נעו לכיוונו עם הרכב ובקשו שיצטרף אליהם. משיסירב, קירב אליו רומאן את רכבו, והוא סנינה, שישב במושב הרכב הקדמי לידו, הושיט את ידו אל מחוץ לחלוון וניסה ליטול מידיו את ארנקו. רומאן האיץ את נסיעת רכבו ונסע במהירות מחוץ לחניון, באופן שగם למטלון להיתלות על החלון הקדמי של הרכב, כך שפלג גופו העליון בתוך הרכב ופלג גופו התחתרן מחוץ לו. במהלך הנסעה, ובعود המטלון תלוי בין שניים לארץ, הכה אותו ابو סנינה בראשו באגרופים בצדדי ליטול ממנו את ארנקו. לבסוף, נפל המטלון על הכביש, במרחק של מעלה מ-100 מטרים מהחניון, ואילו ארנקו, אשר הכיל טלפון סלולארי, C-50 IC בזמן, כרטיסי אשראי, תעוזת זהות ואת מפתחות ביתו, נותר בידי המערערים. המערערים נמלטו תוך שהותירו את המטלון במקום. בעקבות מעשי האלימות נזקק המטלון לתפרים בסנטורו וסבל מסימני חבלה על החזה הקדמי, שפושפי עור על מותן ימין ובשני הקרסולאים, וכן תנועה מוגבלת ברגליים עקב כאבים, אשר בעטים נאלץ להיעזר בקביים. בית המשפט העליון דחה את הערעורים על חומרת העונש, למורות שבאותו מקרה שירות המבחן המליך להמנע ממאסר בפועל בשל שיעור לישיקום. בית המשפט ציין את החומרה היתרה שבבבירות השוד, בפרט כאשר היא מתבצעת למרחב הציבורי, דבר אשר פוגע הן בתחום הביטחון של הקרבן,

והן בתיחסת הביטחון הכללית של הציבור - אשר ציפיתו הבסיסית היא כי יוכל לה坦הה בביטחון ולא אימה ברחובה של עיר. מקרה זה **כל משמעותית מעניינו**, שכן באותו מקרה הרשעה הייתה בעבירות שוד (ללא נסיבות מחמירות), ללא העבירות הנוספות שביעיננו, היו שיקולי שיקום, נקבע שלא היה כל תכונן ולא נעשה שימוש בסיכון או מברג.

בע"פ 3161/17 האדי עסאלה נ' מדינת ישראל [18.2.1],ណון ערעורם של שלושה נאים, אשר שדרו מפועל של בית המשפט באומי חוץ הנזה לאקדח, וטור התזה גז מדמי והפעלת אלימות. בין השאר, גרוו הנאים את המתלוון בכוח לעבר דלת הכנסה לעסק, בעודם מכובדים לעברו את האקדח והגז המדמי, וטור שהם אחוזים בידייהם ובחולצתו. הנאים הורשו, על פי הودאותם, בעבירה של **שוד בנסיבות מחמירות**. הערכאה הדינית קבעה מתחם ענישה שנע בין **שנתים וחצי ועד חמיש שנים מאסר**. על הנאים, צעירים ונעדרי עבר פלילי (למעט נאם 1, אך גם הוא, חרף עברו, מעולם לא נידון למאסר, אף לא בעבודות שירות), **נמנו 33 חדש מאסר בפועל**. ערעורם לבית המשפט העליון, נדחה, תוך שבית המשפט עמד על נסיבות החמורים של המקרה: שלושה שחברו יחדיו לשוד אדם מבוגר, תוך תכנון מראש והצטיידות בחוץ לנזה לאקדח, נקיטה באלים לפני המתלוון חרף תחנונו. באותו מקרה, הנאים לא הורשו בקשרם קשר ולא בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ואף לא בכניסה לישראל שלא כדין. נוסף על כך לא נעשה שימוש בנשק קר (אלא בגין מדמי).

בע"פ 5430/16 אברהם אפטשיין נ' מדינת ישראל [17.8.17],ណון מערער שהורשו, **לאחר ניהול הוכחות**, בעבירות של **שוד בנסיבות מחמירות, קשר רפואי לביצוע פשע, פיצעה בנסיבות מחמירות והשמדת ראייה**. המערער נכנס למושד נסיעות בשעת לילה כחסין בידו, בעודו ממתין בחוץ. המערער כיוון סcin לעבר המתלוון וצעק לו שימסור לו את הכסף. כשהאנ"ל השיב כי אין לו כסף, חתר אותו המערער בצוואר ובפניו באמצעות הסcin, וכשהמתלוון התנתק ואחז בתיק מסמכים, חתר אותו המערער בידו ונמלט מן המקום עם התקיק שכלל סכום של מעלה חמצי מיליון שקלים. התקיק שנשדד לא outr ולא הושב למתלוון. המערער ובנו נמלטו ושרפו מסמכים שהיו בתיק ופריטי לבוש. המתלוון סבל מהתקדים בצוואר, בפניו ובידו ופונה לבית החולים, שם נזקק לתפרים. הערכאה הדינית קבעה מתחם ענישה שנע בין 7 ל-12 שנות מאסר, וגורלה עליו 9 שנות מאסר בפועל. בבית המשפט העליון התקבל הערעור ונקבע כי העונש שהוטל על המערער חרוג במידה ניכרת מרמת הענישה הנזונה. סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים דומים ואף חמורים יותר, הוטלו עונשי מאסר לתקופות קצרות יותר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 6 ל-9 שנות מאסר, ועונשו של המערער הוועד על **8 שנות מאסר לריצוי בפועל**, תוך התחשבות **בעברו הפלילי המכבד**, אל מול רצונו להלirk גמילה ושיקום. יצוין כי בעניין בנו של המערער, שחלקו היה פחות דומיננטי, נקבע מתחם שנע בין 4 ל-8 שנות מאסר, ונגזרו עליו 5 שנות מאסר לריצוי בפועל. גם בעניינו הוגש ערעור, ובהתמלצת בית המשפט הגיעו להסכמה, כי העונש יופחת ל-4 שנות מאסר בפועל (בע"פ 5333/16 **אושר אפטשיין נ' מדינת ישראל [17.7.13]**). עניינו של האב, אברהם, דומה במידת מה לענייננו, אלא שהסכום שנשداد גבוה בהרבה מהנזק הכספי במרקחה שלנו, ומדובר היה על נאשם בעל עבר פלילי מכבד).

בע"פ 4572/13 ابو נאג'י נ' מדינת ישראל [2.2.14], נדחה ערעור נאים על עונש בן **6.5 שנות מאסר** שהוטל עליהם, בגין עבירות של **שוד בנסיבות מחמירות וקשר רפואי לביצוע פשע**. השניים שדרו תכשיטים בשווי מאות אלפי שקלים מחנות תכשיטים תוך שימוש בסcin ובגז מדמי, וגרמו לבעל החנות שריטה בצוואר ופגעה בלחמית העין. הנאים, נעדרי עבר פלילי, הורשו על פי הודאותם. נקבע מתחם ענישה שנע בין 6 ל-9 שנות מאסר, ועל הנאים נגזרו 6.5 שנות מאסר כאמור. בית המשפט העליון דחה את הערעור, בקבעו כי העונש משקף איזון ראוי בין חומרת העבירות לבין נסיבות ביצוען. עם זאת, רכיב הכספי שהוטל, בסך 250,000 ₪, הופחת כרך שהועמד על סך של 150,000 ₪ לכל אחד מהמערערים. באותו מקרה לא הורשו המערערים בחבלה חמורה והחולות היו קלות

מבונינו, לא היה מדובר בשב"ח, אך הנזק הכספי היה חמור בהרבה.

13. לאור כל השיקולים שפורטו לעיל, לרבות מתחם העונש ההולם, ובהתחשב בכך שבפסקין דין שהובאו לעיל נעדנה הרשעה בחלק **מצביר העבירות** שבמקרה שלפניו, אני קובעת **שמתחם העונש ההולם** בעניינו נוע בין 40 ל-78 **חודשי מאסר בפועל**.

14. אין להתעלם מהעונש שהוטל על **ברטראן**, השותף לעבירות מושא תיק זה. הסגנון עשה חישובים למיניהם, שפורטו לעיל, ומהם הסיק שבטרaan קיבל בגין תיק זה 18 חודשי מאסר. בית המשפט העליון ציין פעמים רבות ש"גזרת עונשים של נאיםים בעבירות דומות אינה פרי תוצאה של חישוב אритמטי, ואין בכך סקין דין בהם הושט עונשים מקלים יותר במקרים דומים ממש ראייה למדייניות עבירה מקלה" (ע"פ 16/9158 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** [30.1.17]). עוד נאמר: "קביעת עונשו של נאשם אינה עניין אריתמטי" (עניין **אבו עצא**). נוסף על כך ידוע, שכאשר עסקין בריבוי מקרים (עשרים כל רכב עליהם פרץ בטראן בתיק המצורף), הענישה אינה מכפלה פשוטה בין העונש על עבירה אחת למספר העבירות. לפיקר קשה למסקנה האריתמטית שאליה הגיע הסגנון, או לפרק לגורמים מדוקים את רכיבי עונשו של בטראן, ולגוזר מכך את העונש הוראי לנאשם באופן יחסי. חשוב לציין גם, שחלקן של בטראן באירוע דנן היה קטן משל הנאשם, והוא לא נטל חלק בבדיקה המתלוון.

מקום הנאשם בתחום המתחם

15. הנאשם **לקח אחריות על מעשייו והודה** בהם בשלב מוקדם, יחסית, של הליך הוהוכחות. הוא אומנם החל להשמע הסתיגות מסוימת בדבריו האחוריים לעונש, אך חזר בו ממנה ושב והביע צער על מעשיו. **עברו הפלילי** של הנאשם התיישן, ומילא לא היה מכבד. בהיותו שב"ח, **תנאי מאסרו יהיו קשים** משל תושב ישראל, בהיעדר ביקורים וחופשנות.

את כל אלה יש לשקל לקופה, ובהתאם - למקם את הנאשם סמוך לתחתית מתחם העונש ההולם.

רכיבים כספיים

16. למTELון נגרמו נזקים רבים בגין האירוע דנן, כעולה מהצחרתו **עת/2**. הפיזי הפלילי לא יוכל לשקוף נכונה את הסבל שנגרם לו, ואף לא לפצותו כראוי. בנקודה זו ניתן להתייחס לפיזי שהוטל על בטראן לשלם למTELון, בסך 3,000 ש"ח. בהתחשב בחלוקת החמור יותר של הנאשם דנן בתקיפת המתלוון, דומני שיש להטיל עלייו פיזי גובה יותר.

הכנס, לעומת זאת, יהיה סימלי, מאחר שיכולותיו של הנאשם מצומצמות ואני מעדיפה שהן יופנו לפיזי המתלוון. אין מקום לוווטר כליל על הכנס, לנוכח העובדה שמדובר בעבירה המבוצעת מתוך מניע כלכלי.

תיק הציגוף

17. הצדדים הסכימו שהעונש הוראי לנאשם בגין תיק הציגוף הוא **חודשיים מאסר בפועל**, ואני מסכימה עימם. המחלוקת ביניהם היא בדבר נשיאת עונש זה בחופף לעונש שיוטל בגין התקיק דנן, או במצטבר. קביעה שהעונש בגין תיק

הצירוף יונשא בחופף לעונש בגין תיק זה היא בוגדר הקלה. מאחר שכבר זקפתו לזכות הנאשם את כל שניתן לזקוף, ועל כן קבעתי שיש למקומו בתחום מתחם העונש הולמים בגין התקיק דן, איני מוצאת שיש מקום להקל עימיו הקלה נוספת, בדרך של חפיפת העונש בגין תיק הצירוף. לפיכך, בגין תיק צירוף יתווסףו חדשניים מאסר בפועל במצטבר לעונש שאטייל עליו בגין התקיק דן.

סיכום

18. על יסוד כלל השיקולים שמניתי לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 40 חודשים, החל מיום מעצרו (4.2.18) בגין תיק זה;

מאסר בן 3 חודשים בגין הרשעתו בת"פ (שלום נתניה) 18-02-59316;

המאסרים ינשאו במצטבר, ולכן סך הכל **ישא הנאשם 42 חודשים מאסר בפועל, מיום 4.2.18**;

ב. מאסר בן 7 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה אלימות או רכוש, מסוג פשע;

מאסר בן 3 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה אלימות או רכוש מסווג עוון, או עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכנסה לישראל;

ג. קנס סמלי בסך 500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-2 תשלוםמים שווים ביום 1.5.20 ו-1.8.20.

ד. פיצוי למتلון בסך 5,000 ₪, שישולם ב-20 תשלוםמים שווים ורכזופים, החל מיום 1.8.19 ובכל 1 בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי תשלום שני תשלוםמים יעמיד את כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי. הכספי יופקד במציאות בית המשפט ויועבר למטלון בהתאם לפרטים שמסור בא כוח המשימה למצירות.

ה. ניתן בזה צו, שיכנס לתוקפו לאחר שגור הדין יփוך חלוט, להשמדת הסכין שנטפסה. שאר המוצגים יושמדו או יוחזרו לבבעלים, לפי שיקול דעתו של הקצין הממונה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ז סיון תשע"ט, 20 يونيو 2019, בnocחות הצדדים.